

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmisi nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 1. julija.

Kakor Izraelci obljubljene dežele, tako smo koprneče čakali Slovenci, z nami pa vsi drugi avstrijski Slovani, kedaj se umakne z ministerskega sedeža baron Conrad. Izpolnila se nam je vroča želja, baron Conrad je šel, na njegovo mesto pa bil pozvan pl. Gautsch, dotle v javnem življenji popolnoma nepoznana osoba. Z nezaupnostjo vzprijeli smo vest o njegovem imenovanju, te nezaupnosti se tudi danes še nismo znebili, kajti vse njegovo dosedanje delovanje kaže, da se novi naučni minister za slovanske težnje veliko ne meni.

Novi minister za uk in bogočastje do sedaj ni obiskal niti jedne slovanske učilnice in najnovejše njegovo potovanje na Češko velja učiliščem v Budejovicah, Plznu, Hebu, Aschu, Kadnji, Komotau u in v Liberci, torej odlično nemškimi krajem, iz česar se da sklepati, da so mu Nemci v prvi vrsti pri srci, da se hoče prepričati, kako kruti Čehi Nemce na steno pritiskajo.

A tudi drugi njegovi ukrepi so taki, da nas nikakor ne naudušujejo. Če že ne govorimo o naredbi,

da nekatere srednje šole začenjajo stoprav ob 9. uri, kar kaže naučnega ministra izredno skrbljivost za bogatih roditeljev otroke, moramo vsekako odločno protestovati proti najnovejši naredbi, s katero se bode šolnina na srednjih šolah podvojila. Slavní Stuart Mill je že učil, da je nevednost najdražja stvar v deželi in razumen državnik mora za to skrbeti, da je pouk vsacemu pristopen, ne pa da je monopol imovitejših krogov. Veliko se je že pisalo in dokazovalo se je nujnost, da se na vseučiliščih odpravijo „Collegiengelder“, z isto logiko smelo bi se pričakovati, da se sploh vsa šolnina odpravi, ker v obče ni izdatna in ker Avstrija vender še ni tako ubožna, da bi dotične vsote ne mogla utrpjeti.

A dela se baš narobe. Ker smo sploh že dlje časa na rakovi poti, ukrenil je pl. Gautsch, da se za pouk naloži zaščitna carina in sicer tolika, da je marsikdo zmogel ne bode. Že dosedanja šolnina je marsikoga bolela, saj kmetskemu posestniku 20 gld. na leto ne gre lahko izpod palca, ker si je ta znesek moral pridobiti s krvavimi žulji, kaj še le odslej, ko bode plačevati po 40 gld. na leto!

Ugovarja se sicer, da bodo pridni učenci šolnine oproščeni, a v prvem razredu gimnazije mora vender vsak plačati polletno šolnino, in ker novo ustopivše zadene tudi upisnina, bode se vsega vkupe nabrala čedna svotica, ki bode marsikomu presevala in tako bode ministerska naredba kakor mitnica zabranjevala uhod na srednje šole.

S podvojeno šolnino se je tem težje spoprijazniti, ker smo zadnja leta itak dobili lepo tolpo novih bremen, saj državni zbor ni skoro drugzega važnega ukrenil, nego da je pridno nove davke dovoljeval, upati bi se torej smelo, da se nam vsaj pouk ne bode obdal, zlasti ker je naučni budget jako pohleven in bi se vsota, ki jo vrže vsakoletna šolnina, prav lahko kje drugej prištedila.

Tako mislijo vsi razumni ljudje in mi še nismo čuli nobenega glasu, ki bi pl. Gautscha modrost glede podvojene šolnine posebno v zvezde koval, čuli pa smo veliko glasov, ki so rečeno naredbo strogo obsojali. V Galiciji začelo se je celo jako živahno gibanje v tej zadevi, sklepajo in podpisu-

jejo se peticije in resolucije, ki bodo romale na Dunaj, da se ta naredba zopet razveljavi.

Pri nas na Slovenskem pa še ni niti duha ne sluha o jednaki agitaciji, dasi je Gautsche naredbe ost obrnjena v prvi vrsti proti našim prsam. Podvojena šolnina bode marsikoga odvrnila od praga gimnazije, saj je znano, da veliko učencev niti najpotrebnejše hrane nema, kamo li, da bi toliko šolnino plačeval, za revne bodo srednje šole sploh nepristopne, ker bode plačilo prvo polletje preveliko, naravna posledica torej, da bodo slovanske gimnazije imele manj učencev, da se bode zmanjšal narodni naraščaj. Vse druge posledice pa si razsoden rodoljub prav lahko sam izvaja.

Ne bilo bi tedaj napačno, ko bi tudi Slovenci povzdignili svoj glas proti tej naredbi, ki je kvarna in duhu časa nasprotna. Tudi bi nič ne škodovalo, ko bi naši gospodje poslanci v tej zadevi katero uganili, ali se morebiti celo do gospoda pl. Gautscha potrudili. Znamo, da veliko opravili ne bodo, ker jim nedostaje resne volje in je še tista resna volja, kolikor jo je, močno razcepljena, vender imeli bi potem blago zavest, da so za Slovence kaj storiti poskusili.

Petindvajsetletnica slovanske čitalnice v Trstu.

(Konec.)

Povem naj še, kako se je vršila slavnost petindvajsetletnice. V prostornem in že na sebi lepem čitalničnem vrtu, ki je bil nocojšnji večer posebno krasno odičen, zbralo se je takoj po deveti uri občinstvo iz najuglednejših, najodličnejših krogov Tržaških. Videli smo več visokih uradnikov in dostojanstvenikov. K slavnosti je odbor povabil vsa narodna društva, kolikor jih je po Slovenskem in Hrvatskem. Tržaška slovanska društva udeležila so so slavnosti po deputacijah; iz okolice in z dežele prišlo je nekoliko vabljenih gostov, videli pa smo vendar več Tržaških rodoljubov, ki so bili samo v duhu z nami! Program vršil se je točno v vidno zadovoljnost in veselje zbranega občinstva. Gospod Viktor Dolenc nas je s svojim govorom kar iznenadil! Po kratkem uvodu, v katerem je spregovoril o po-

LISTEK.

Dnevnik.

(Spisal Ludovik Halévy; poslovenil Vinko.)

(Dalje.)

„Zdaj je pa na tebi vrsta, gotovo si tudi ti 21. maja kaj zapisala.“

„Dvojim. Meniš li, da sem zapisala: Vozečej se po železnici domov, sedel mi je nasproti mičen mlad mož?“

„Ne rečem, mičen mlad mož . . . a poglej natanko.“

„No, ker že moram . . . Pogledala bodem. V sredo 27. maja: Še le v Louvru . . . pri teti . . . v razstavi slik . . . Saj sem ti rekla, ničesa ni o tebi notri. A čakaj, tu vidim nekaj par suhih besed . . .“

Saj sem vedel . . . Opazila si me prav dobro.“

„Čuj torej, kaj tu stoji: Nazaj se vozečej sedel ni je nasproti mlad mož, ki me je neprestano pogledoval. Ako sem jaz po naključju dvignila oči, povsili jih je on hitro, a če sem jaz svoje povsila, gledal me je v jedno mer. Od Chatoua naprej se že nič več nesem upala pogledati kvišku, tako sem čutila njegov motreči me pogled. K sreči sem imela v svojej potnej torbi anglešk roman; hitro sem ga

izvlekla ter pričela brati, a zvečer sem morala vse, kar sem bila v kupeji prečitala, od kraja pričeti.“

„To še ni vse, tu stoji še več . . .“

„Da, a to te nikakor ne more zanimati.“

„Le kar beri, saj sem tudi jaz vse prebral.“

„No, ako že na vsak način hočeš, pa poslušaj: Utegne li biti res, kar je babica predvčeranjim rekla materi: res čuditi se mora človek, kako brdka naša mala Ivanka najedenkrat postaja. Za tem je prišlo dolgo pomenkovanje mej materjo in babico. Prva je očitala drugej, da je zelo napačno, opozarjati me na take reči, s tem da se vzbuja moja nečimernost in tako naprej. Nič zanimljivega, kakor sem ti rekla. Nadaljuj ti.“

„Jaz 22. maja ničesar nesem zapisal.“

„Jaz tudi ne.“

„23. maja: Dohod Jupitra, poskus na terasi in v gozdu.“

„A o meni?“

„Nič.“

„Ah, to me ponižuje, kajti jaz sem baš 23. napisala nekaj o tebi. 23. maja: Mladi gospod, ki je predvčeranjim na železnici tako v me zijal, je častnik. Ravno kar je jezdil tod mimo v uniformi, na rokavih ima po tri sreberne pase. Ako pa pravim je jezdil tod mimo, bilo je to več nego

to. Najmanj jedno četrt ure mudil se je mej paviljonom Henri IV. in ograjo, jezdec v šoli. Zdaj je moral iti na desno, zdaj na levo, potem angleški, potem ga je naglo obrnil, da je na razne načine pokazal spretnost njegovo.“

„Res je! Tu je zaznamenovano: Danes sem poskusil Jupitra. Našel, da je izbornu izučen — a prosim, nadaljuj svoje poročilo.“

„Čuj torej: Zvečer po večerji dejala sem Georgesu, kateri, dasi je dvanajst let star, vse vojaške odnošaje pozna do pičice: prosim te, povej mi vender, kdo so tisti častniki, ki imajo po tri sreberne proge na rokavih? To so konjiški stotniki. Je li to že kaj, konjiški stotnik? Nu, to se ravna po tem, koliko je star; ako je s 25 leti konjiški stotnik, je to že kaj, ako pa je s petdesetimi, pa ni nič kaj prida — petindvajset let! Mogoče, da je on malo starejši, a gotovo ne mnogo . . . No, jaz sem pri kraji . . .“

„Štiriindvajsetega samo dve vrsti: V gozdu, srečal deklico od zadnje srede. Vsekako je mična in dobro sedi na konji.“

„Oh! to je vse! . . . Moj Bog, kako na kratko. Prav za prav pa bi se vender tu spodobilo par besed več.“

(Dalje prih.)

menu jubilejev sploh, posebno pa za nas Slovence, narod toliko časa preziran in potiskan v ozadje, ki se je pa naposled vendar predramil ter se z vsemi svojimi močmi poprijel narodnega dela, za nas torej so jubileji prazniki narodnega preporoda, prazniki narodnega vzkresa. Spominal se je presvetlega cesarja, ki je, podavši narodom konstitucijo, tudi v Slovencih vzbudil nado na boljšo bodočnost. Povabil je slavno občinstvo, naj z njim vred zakliče trikratno „živio“ presvetlemu vladarju, na kar se je i navdušeno odzvalo, godba zasvira „Naprej“. Naslikal nam je potem v kratkih, a krepkih potezah življenje in delovanje naše čitalnice, načrtal nam je nje sijajno in bedno dobo. Pohvalno je omenil delovanje najzaslužnejših dosedanjih odbornikov, kakor so gospodje Sorč, Doljak, Levstik, Cegnar, Zorman, Kalister, Opuič, Škuljevič in dr., ki so društvo ustanovili ter mu več let v najbolj kritični, pa tudi v najsijajnejši dobi odbovali. Nekateri teh gospodov, kakor trgovec Zorman, ostali so društvu do danes zvesti ter je po svoji moči še vedno krepko podpirajo. Od taci mož treba se učiti rodoljubja, njih jemati si v vzgled, kajti oni so nam pokazali, kaj je vstrajnost in načelo; tak mož se ne upiše v društvo, če je ta in ta odbornik, ter brz izstopi, ako mu tega in tega ne stori po volji! O tej priliki naj mi bo dovoljeno opomniti velespoštovanib družin Trudnove in Mankočeve, ki sta si za čitalnico pridobili že premnogo zaslug. Takoj prva leta pristopila sta gospoda Truden in Mankoč k našej čitalnici ter ostala jej zvesta uda in podpornika do danes. Kadar koli je bilo treba, nista odrekla svoje pomoči.

Gospod govornik opomnil je potem burne dobe 1868. leta v katerej je mnogo boječih se „narodnjakov“ čitalnici hrbet obrnilo. Ta čas začeli so v okolici in po deželi snovati čitalnice po vzgledu Tržaške. Krvav krst rojanske čitalnice je nekatere Tržaške bojazljivece tako oplašil, da so se svoje „nevarne“ slovanske narodnosti oplašili ter se samo zaradi „ljubega miru“ Tržaški čitalnici odpovedali ter tiho in brez hrupa živeli, bodi si kakor vodeni kozmopoliti, ali pa pod mogočnim varstvom, kakoga laškega ali nemškega društva. Nastali so za čitalnico resni časi, a 1873. leta se je začelo zopet novo življenje in leta 1881. doživela je čitalnica pod predsedništvom gospoda M. Polića svojo drugo sijajno dobo. Čitalnične zabave so od tačas mej najsijajnejšimi v Trstu. 1883. leta preselila se je v prekrasne sedanje prostore. Tudi letošnji odbor s predsednikom g. Živcem na čelu, se zbog svoje delavnosti dostojno druži vsem drugim poprejšnjim odborom. Prizadeva si po najboljši moči vzbuditi mej slovanskim razborništvom splošno zanimanje za čitalnico. Dal Bog, da bi plemenito delo obrodilo obilo dobrega sadu, ki bi bile slovanske inteligenciji v Trstu na čast in vsemu narodu v veliko korist!

Kar se tiče petja, moramo priznati, da je bilo tako lepo, tako ubrano in natančno, kakor je nismo še slišali v čitalnici. Z občudovanja vredno preciznostjo peli so lep, a težak zbor: „Vojaci na potu“, „Naša zvezda“ s tenor-solom, katerega je prav lepo pel g. Pelicon, je bila občinstvu tako všeč, da so jo morali ponavljati. Pravo navdušenje je pa vzbudil Zajčev zbor „Večer na Savi“, katerega so peli s spremljevanjem orkestra. Čul sem že mnogo petja, mnogo slovečih pevcev, mnogo bolj kompliciranih skladb, a lahko rečem, da mi ni še nobena s tako veliko silo osvojila cele duše, kakor ti, tako preprosti, pa tako neizmerno nežni, tako čuta in življenja polni čveterospevi, ki so upleteni v zbor in ki so skladbino jedro. Tudi občinstvo je bilo očarano ter je jednoglasno zahtevalo, da se pesen ponavlja.

Pevovodji g. Bartlju iz srca čestitamo na sijajnem uspehu, želeč, da bi nam bila skoro dana prilika, naslajati se s petjem njegovega zbora. Slovanske čitalnici pa želimo, naj bi tudi nadalje gojila petje, katerega bujna moč s toliko silo upliva na naša srca in pridablja jih za narod, za slovanstvo, kar je naloga slovanske čitalnice v Trstu!

Najstarejše slovenske čitalnice, obhajajoče petindvajsetletnico svojega obstanka, bratska društva in posamični narodnjaki po drugih slovenskih mestih nas neso popolnem pozabili. Brzjavili so:

Čitaonica in Bratovščina — Kastav.

Čitaonica — Koper.

Bralno društvo — Kranj.

Čitalnica in Jeglič — Gorica.

Akademsko društvo „Triglav“ — Gradec.

Prof. Kandrnal in Pukl — Dunaj.

„Slovenija“ — Dunaj.

Vadnov, Kalster, Bole, Rendič — Reka.

Čitalnica — Metlika.

„Lira“ — Komen.

Nabergoj — Prosek.

Kavčič Josip — Komen.

„Slovenski Narod“ — Ljubljana, in še drugi pozneje došli.

Prepričani smo, da so vsi Ljubljanski rodoljubi in vsa Ljubljanska društva molče koncentrirali vse svoje vroče želje in vse svoje simpatije do nas v navedenem telegramu, s katerim ste nas Vi, gospod urednik, počastili, za kar se Vam, kakor tudi vsem drugim Ljubljanskim društvom in posamičnim gospodom iz srca zahvaljujemo.

Po dovršenem programu zbrala se je srbopeta mladost v dvorani ter vrhu vse vročine z vidnim veseljem zibala se in rajala pozno v noč. Ostavili smo vsi čitalnične prostore prezadovoljni, ker nismo zamudili tako lepe in plemenite zabave, z društvom zadovoljni, ker nam je priredilo tak večer, ki bode izvestno ostal vsakemu v dolgotrajnem spominu. Mi pa želimo, da bi slavno občinstvo svojo hvaležnost čitalnici skazalo tako, da bi se zanimalo zanjo, ter se bolj pogostokrat zbiralo v nje krasnih prostorih saj je že skrajni čas, da Slovani v Trstu vsemu svetu pokažejo, da se znajo v svojem rojstnem mestu prav tako dobro zabavati, kakor iz tujine k nam prispeli Nemci in drugi tujci. Da, zadnji čas je že, da se slovanski značaj Trsta pokaže, da Lahom, pa tudi Nemcem, ki v bujne svoje domišljije prištevajo Trst nemškemu mestom, dokažemo, da so se zmotili ter jim račune prečrtamo. Vsa slovanska inteligencija imela bi se zopet zbrati v slovanske čitalnici ter podati jej oni pomen in ono važnost, ki bi jo v tako velikem in v vsakem oziru znamenitem mestu morala imeti, ob enem izražamo pri srčno željo, da bi se nas tudi od zvnaj bolj podpiralo, kakor se je doslej godilo, ker Ljubljanski Grad ni v nevarnosti!! F.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. julija

Gospodarska stranka namerava v Pragi osnovati novo utraktivno zabavno društvo, da bi tako bolj približala Nemce in Čehe. Društvo se bode še letos otvorilo. To društvo bode pa težko imelo kaj uspeha, ker gospodarska stranka si do sedaj ni mogla pridobiti veljave mej češkimi Nemci. Kakor „Przeglad“ poroča, ponovila se bodo pogajanja o obnovljeni **avstro-ogerske** pogodbe še le koncem avgusta. O formalnej strani teh pogajanj, to je, če se bodo vršile direktno mej obema ministrstvom, ali pa bode posredovala carinska konferenca, se bodo pa že v kratkem dogovarjali, ko pride Tisza na Dunaj.

Vnanje države.

Deputacija **bolgarskega** narodnega sebranja izročila je v soboto knezu adresu, ki se tako-le glasi: „Zastopniki bolgarskega naroda so srečni, da morejo po dovršenih velikih zgodovinskih dogodkih, izražati knezu prava čuvstva, katera napolnijo ves narod; kajti sedaj sta zjedinjeni Severna in Južna Bolgarija pod jednim žezlom, in prvo narodno sebranje združuje zastopnike obeh dežel. Mi delimo priznanje Vaše visokosti proti narodu, ki se je vzdignil kakor jeden mož, da se poteguje za zjedinjenje in brani domovino, kakor tudi hrabrim vojakom, ki so z nenavadnim pogumom in samozatjevanjem pod vodstvom vrlega kneza zavrnil sovražnika in zmagovito udrli v njegovo ozemlje. Naukušnost, katero je pokazal bolgarski narod, da doseže svoj ideal, ter brani čast, svobodo in celokupnost ozemlja, njegova odločnost za vse žrtve in slavna dela naše mlade vojske sestavljajo bleščeče strani naše noveje zgodovine. To je dokaz, da naša vojska more braniti deželo. Z neizreklihim veseljem gledal je narod svojega vladarja, kako je kot voditelj vojske branil deželo, ter bil pripravljen umreti za slavo, čast in nezavisnost domovine. Z jednakim veseljem je poslušalo narodno sebranje besede vaše visokosti, s katerimi se konstatuje, da je dovršeno dolgo pričakovano in odkritosrčno zaželeno zjedinjenje. Presinjeno je s prepričanjem, da bosta ljubljeni knez in vlada porabila vsa sredstva, da ostaneta Severna in Južna Bolgarija za zmiraj trajna, nerazdeljiva politična celota. Bolgarski narod je vedno visoko cenil simpatije civilizovanega sveta; veseli se, da je pridobil simpatije in za bodočnost popolnem zaupa v humaniteto velevladi, zlasti velike Rusije, ki nas je obsipala s tolikimi dobrotami. Zastopniki naroda bodo pazljivo in skrbno pretresovali načrte zakonov in predloge, katere bode predložila vlada Vaše visokosti in narodno sebranje bode vse storilo, kar zahtevajo dolžnosti in koristi skupne domovine.“ — Najpomembnejši je odstavek adrese, ki priznava,

da je Rusija res z dobrotami obsipala bolgarski narod, ta odstavek je tem pomenljivejši, ker prestolni govor ni nič omenjal Rusije. Zastopniki bolgarskega naroda so hvaležni Rusiji za njene dobrote, če tudi je vlada v velikem nasprotstvu z njo. Sicer pa veje iz vse adrese preveč bizantinizma.

Da se razmere mej **Rusijo in Bolgarijo** še neso nič zboljšale, vidi se iz izjav oficijoznega lista „Journal de St. Petersburg“. Ta list piše, da ne ve, je li res sovetnik veleposlaništva v Carigradu, Onou, to objavil, kar ve povedati Reuterjeva brzojavka, a knez Aleksander je že mnogo hujšega storil, kakor je napad na vzhodnorumelijski upravilnik; preziral je evropski dogovor. Knez nič ne spoštuje evropskega areopaga, in naravnost ruši pravice Porte. Pa vzlic temu v Carigradu ravnodušno, in še celo prijazno gledajo njegovo postopanje, in lahko bi se sklepalo, da je kako tajno sporazumljenje mej knezom in Porto. Naj bode že kako sporazumlje ali ne, vsekako bi moral biti slep, kdor bi mislil, da bode tako postopanje v Carigradu ostalo brez vseh posledic. Kar se tiče Rusije, ne more biti potem, kar je dosedaj storila, njena stvar, da bi sama branila sklepe evropske konference, za katere se nič ne brigajo oni, v interesu katerih so se sklenili. V resnici se najbolj rušijo ti sklepi v Sofiji in v Carigradu se za to najmanj brigajo. Kdo bi si upal trditi, da je tak položaj stvari brez nevarnosti, da ne daje komu nevarne potuhe. Iz te izjave se da posneti, da Rusija ostro obsojuje postopanje kneza Aleksandra, da pa še sedaj ne misli poseči vmes, ker knezovo postopanje v prvi vrsti škoduje vendar le Turčiji. Ker pa v Rusiji dobro poznajo nevarnost položaja, bodo gotovo pripravljeni na vse slučaje.

Glasovanje o provizoričnem budgetu v **italijanskej** zbornici je pokazalo, da ima vlada veliko večino. Vlada je zahtevala budgetni provizorij za šest mesecev in stavila zaupno vprašanje. Opozicija je temu močno ugovarjala. Pri glasovanju je pa bila vladna predloga vsprejeta z 220 proti 153 glasom. Kaki 60 opozicijskih in 40 vladnih poslancev ni bilo pri glasovanju.

Ker so **francoski** monarhisti v več mestih nabili manifest grofa Pariškega na zidove, predložila je vlada zbornici zakon, po katerem se bode prepovedalo puntarske oklice nabijati na zidove ter se rušenje tega zakona kaznovalo s 16 do 500 frankov in z zaporom od jednega tedna do jednega meseca, ali pa tudi le z jedno omenjenih kaznij. Te prestopke bodo sodili porotniki. Levica je z odobravanjem pozdravila ta zakon. Monarhisti ga bodo gotovo pobijali, ker bode jako oteževal širjenje njih oklicev in manifestov, naperjenih proti republiki. Pa tudi nekateri republikanci neso za ta zakon, ker bi ga pozneje kaka vlada utegnla rabiti proti svobodi republikancev. Sicer pa ni dvojbe, da bode ta zakon vsprejet, četudi se bode poprej nekoliko predelal. Zbornica je temu zakonu priznala nujnost in takoj izvolila odsek, ki ga bode pretresaval. V odsek je voljenih pet nasprotnikov te predloge, pet družih članov, ki sicer neso za zakon v predloženi obliki, ampak hočejo, da bi veljal samo za oklice pretendentov, samo jeden je za vladno predlogo brez spremembe.

Odsek **bavarske** zbornice poslancev, v katerem imajo konservativci večino, zavrgel je predlog ministerstva, da bi se premenila za vse sitna ustavna določba o položaji uradnikov za regentstva. Poslanec Walter je poudarjal, da konservativci ne mislijo premeniti sisteme, ampak le drugi ljudje morajo priti na krmilo. Iz te izjave se vidi, da bi radi odstranili sedanje liberalno ministerstvo. Prilika se jim zdi ugodna, ker je narod še razburjen, da je vlada tako brezozirno in nespretno postopala s pokojnim kraljem. Metati hočejo ministerstvu tako dolgo polena pod noge, da bode odstopilo.

„Reichsanzeiger“ je objavil, da **nemški** poštni parniki začno vožnjo v Vzhodno Azijo in Avstralijo. Ti parniki so jako pripravi za pošto, ker jako hitro vozijo. Iz Trsta bodo parniki odhajali v terek, iz Brindisi pa v četrtek. Vozili ne bodo v Aleksandrijo, ampak v Port-Sajd. Želje avstrijskih Velikonemcev so se izpolnile, v Trst bodo prihajali in iz Trsta odhajali nemški poštni parniki ter delali konkurencijo avstro-ogerskemu Lloyd.

V **Birmi** še ni miru, domači prebivalci se v več krajih ustavljajo Angležem. Kakor se poroča iz Tumo, so zadnje dni minulega meseca angleške čete pod poveljništvom majorja Hailes napale 1500 Birmancev, ki so bili v dobro utrjenej poziciji. Četudi so imeli Angleži dve bateriji, vendar neso mogli sovražnika pregnati, marveč so se morali umakniti po večurnem hudem boji. Major Hailes je ranjen.

Dopisi.

S Ptuja 30. junija. [Izv. dop.] Kakor razni časniki poročajo, zbrala se bode prihodnji mesec v naučnem ministerstvu enketa, ki se bode posvetovala mej drugimi stvarmi tudi s tem, kako naj se pripravnice in učiteljski izpiti preustrojijo. Da je na naših pripravnicah dokaj preustrojati, znano je vsakemu. Državni zbor je sklenil v tej zadevi že več resolucij. Se li bode pri tej enketi tudi kaj o naših pripravnicah govorilo? Kdo ve?! Morebiti se

je obljubilo kaj našim poslancem, ker so zopet šli za ministerstvo v ogenj ter rešili ministerstvo porazov. Kaj pa zahtevamo mi? Povedalo se je to že mnogokrat, a naj bode povedano še jedenkrat.

Mi zahtevamo, da bodi na Mariborskem učiteljski poučni jezik po vsem slovenski, ker le tedaj je mogoče bodočim učiteljem uspešno poučevati, ako se sami dotičnih predmetov slovenski uče. Seveda je treba potem skoro vse učiteljstvo na Mariborskem učiteljski z drugim nadomestiti, ker večina ni slovenščine vešča. Za učitelje s Slovenskega Štajerja, naj se priredi izpitna komisija za izpit sposobnosti v Mariboru. To je potrebno radi tega, ker vsi Graški učitelji so sovražni slovenskim učiteljem, toraj dotični izpraševalni komisariji nikakor neso objektivni, kedar pride slovenski učitelj na vrsto. V drugo je to, da poučujejo (do sedaj vsaj še) slovenski učitelji slovenski v svoji praksi; a pri izpitu naj pa ne le obdelujejo vse predmete nemški, temveč napraviti morajo tudi praktični poskus v nemškem jeziku — to je pa z velikimi težavami zvezano.

V tretje bi bilo še omeniti, da stane dotične kandidate življenje v Gradci mnogo več, kakor bi jih to v Mariboru stalo, kjer še imajo svoje znanke iz časov, ko so se na pripravniški pripravljali za svoj poklic.

To bi bilo nekoliko želj, s katerimi bi naj se enketa bavila. Ali se bode kaj storilo? Mi dvomimo.

Iz Sevnice 30. junija. [Izv. dop.] Pri večerajšnjem občnem zboru naše podružnice sv. Cirila in Metoda sešlo se je od 38 udov le 22, ki so volili v stalno načelnštvo gospode: Frana Veršeca c. kr. notarja in župana za načelnika, Janeza Preširna za blagajnika in Ivana Tanšeka za tajnika z gorkim naročilom, da to načelnštvo precej dela na to, da še mnogo zavednih tržanov, sosebno uradnikov in premožnejih kmetov pristopi tej družbi, ki nikakor ne politikuje, pač pa zasleduje blagi namen, gmotno podpirati našo revno učečo se mladino in pospeševati njen pouk na narodni — verski podlagi. Pričakuje se torej, da bode vsak, v komer še bije srce in komur je mar izobraženje domačih otrok, ki tedaj uvaža učečo se mladino in nendaravno postopanje nemškega „šulferajna“, temu društvu pristopil kot ud z letno plačo borega goldinarja ali ga vsaj podpiral tudi z manjšimi darili. Saj veste, da mnogo otročičev ne zmore niti potrebne obleke in obutve niti še potrebnjšega vsakdanjega živeža, še manj pa šolskih pripomočkov. V tem oziru bi sicer tudi lahko nekoliko pomogla „Narodna šola“ v Ljubljani; ali kdo se upa pri njej potrkati, ker niti naši učitelji k njej pristopili neso. Tudi tukaj bi lahko naši tržani in drugi posestniki iz okolice lahko nekaj zrtovali in tako zlažšali vseslovensko bēdo na šolskem polji. Kvišku srca!!!

Ob enem se je tudi volil za zastopnika naše podružnice pri veliki skupščini dne 5. julija v Ljubljani gospod župan in notar Fran Veršec, ki bode gotovo vse naše posebno nasproti „šulferajnovski šoli“ zdatne podpore zahtevajoče razmere pojasnil.

Toraj vi zavedni prebivalci to- in onkraj Save pristopite naši podružnici s kakim doneškom koli, dokler si sami ne osnujete svoje podružnice. Zlasti za Vas gospode duhovnike in učitelje je to vzvišen poklic!

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 25. junija.

(Dalje.)

Konečno obvelja predlog finančnega odseka, da se imenovano mestno posestvo proda za 500 gld. in da se ima dolžna kupnina obrestovati po 5%.

Mestni odbornik Povše poroča v imenu odseka za olepšavo mesta o ulogi drsalskega društva, da bi se zakup drsališča podaljšal in napravil stalni „bajar“ na dotičnem travniku. Poročevalec pravi, da je doslej drsalsko društvo plačevalo za 6 hektarov zemlje 40 gld. na leto. Po načrtu, ki ga je napravil gosp. inženir Hrasky, je mogoče z zmernimi troški zbrati vse studence, kar jih je okoli Tivoli in napeljati na dotični kraj, da bi bilo o poletnem času malo jezerce, po katerem bi se v čolnih vozilo. Stroški bi morda še 1000 gld. ne dosegli. Ker je mestna blagajnica dobila letos za seno 500 gld. več, nego druga leta, za drva iz mestnih gozdov pa tudi 500 gld., torej se lahko potrebna vsota, ki ne bode izredne letošnje dohodnine iz Tivolskih posestev presegala, obrne v ta namen, sosebno, ker bode drsalsko društvo ali pa kdo drug od vsote, za bajar, izdane plačevalo 5% obresti.

Konečno poročevalec nasvetuje, v imenu odseka, da se drsalskemu društvu pogodba za drsalnico podaljša za 5 let pod prejšnjimi pogoji, da se dovoli napraviti bajar po leti, a da se ima od vsote za bajar porabljen o poletnem času plačati po 5% obresti, da pa ima mestni magistrat sklepati natančnejšo pogodbo v tej zadevi z drsalskim društvom.

Mestni odbornik Hribar opomni, da je bil gledé bajaranja že poprijel inicijativo dr. Mosché kot bivši član odseka za olepšavo mesta. Takrat se je stvar odložila za poznejše čase, ker se ni vedelo bode li dosti vode. Kakor hoče zdaj drsalsko društvo stvar izvršiti, zdi se mu predlog v preozkih mejah. Mesto se ne sme ustrašiti, ako hoče v tej zadevi izvršiti kaj lepega. Treba bode mnogo poprav, povekšati se more nasip proti železnici, sploh bode treba prostor razširiti ter napraviti v okviru male nasade. Le v tej nadi, pravi g. Hribar, glasoval bode za predlog olepševalnega odseka. Predlog odseka za olepšavo mesta se vzprejme, seveda ima mestni magistrat napraviti natančne pogodbe.

Mestni odbornik prof. Toma Zupan utemeljuje svoj samostalni nasvet, naj se naredi „trottoir“ iz kamenitih plošč po obeh straneh sv. Petra ceste in sicer od frančiškanske pa do sv. Petra cerkve, ali letos vsaj do mesarskega mostu. Predlagatelj utemeljuje svoj predlog, ki se potem izroči v pretres in poročanje stavbinskemu in finančnemu odseku.

(Konec prih.)

Domače stvari.

— (Trubarjev večer.) O programu se nam poroča, da bode g. prof. Levec govoril o življenji in literarnem delovanju Trubarjevem. Skrbelo se je za deklamacijo in petje. Povabljen so tudi dame. Kdor se hoče udeležiti skupne večerje, naj se oglasi pri tajniku pisateljskega društva, g. prof. Raiču. Vnanje zastopnike društva sv. Cirila in Metoda opozarjamo na Trubarjev večer, ako jim je mogoče, da se že v soboto pripeljejo v Ljubljano.

— (Pevska veselica.) Pri pevskeje veselici v nedeljo v 4. dan julija svira cela vojaška godba slavnega c. kr. pešpolka baron Kuhn št. 17. Veselica vrši se pri vsakem vremenu v spodnjih čitalničnih prostorih.

— (Iz Spodnje Šiške.) Pevska zbor Šišenske čitalnice imata v nedeljo 4. julija izlet na Dobrovo in v Šujco. — Pod vodstvom g. Kosa pel bo mešani zbor pri sv. opravi ob 10. uri v farni cerkvi slovensko mašo in na čast sv. Cirila in Metodu zloženo slovensko pesen. Čast. društvene Šišenske čitalnice se tem potom opozoruje in uljudno vabi na izlet z dostavkom, da naj blagovole oni, ki se žéle udeležiti skupnega obeda, to oznaniti reditelju izleta, g. Maurerju v Šiški, vsaj do sobote popoldne.

— (V Rudolfovem) umrl je 29. junija po dolgem bolehanji gimnazijski profesor frančiškan o. Rafael Klemenčič.

— (Graške nadsodnije svetovalec gosp. Rome) inspiciral je po Dolenjskem sodnije in je v Rudolfovem nevarno zbolel.

— (Vprašanje izmej občinstva.) Otroški vrt v Ljubljani bi se bil imel že prvega maja 1885 otvoriti, pa še sedaj ni niti najmanjšega sledu o njem. Kdo je temu kriv? Ali se mari le zato delajo sklepi, da se ne izvajajo?

— (Anastazija Zelenca spomenik) so preteklo noč neznani poredneži z apnom in nesnago omazali. Tako početje moramo obžalovati, ker daje le povod nemškemu listom, da udrihajo po Slovencih.

— (Ljubljanski turnarji) napravili so pretekli torek izlet v „nemško“ Celje, kjer je bil velik „direndež“. Za danes naj zadostuje le toliko, da so bili glavni govorniki izmej turnarjev Ljubljanskih c. kr. profesor Binder, Mahr, sin ravnatelja tukajšnje trgovinske šole, Dreise, N. Rudolzer, urar v Ljubljani, Rütting, Wanisch itd., da pa vsi vkupe neso nič novega povedali. „Deutsche Wacht“ ima močno otekle lase, to se vidi iz njegove popisa slavnosti. Za poskušnjo le jeden stavek: „Frühschoppen! ein süßes Wort, das Träume wachruft und sehnsüchtiges Rückerinnern an Feuchtfrohlichbeschauliche Seligkeit!“

— (V Radečah pri Zidanem mostu) vršil se je pretekli petek čuden dogodek, ki je nekaterim dal povod, da govore o atentatu na škofa Ljubljanskega dr. Misijo. Mi smo o tem čuli sledeče: Ko so popoldne pokali topiči v pozdrav prihajajočemu vladiki, vprašal je baje Juvaničev hla-

pec, kaj to pomeni. Ko se mu je povedalo, kaj pomenja strel, je nekda dejal: „Jaz mu bom že pokazal. Ustrelil ga bom.“ In pri tej priči sname puško s klina in pokaže, kako bode pomeril. Puška pa se sproži in strel zadene mimo hiše idočega posestnika Matijo Kržana v glavo, da se je takoj mrtev zgrudil. Kakor rečeno, nismo porok, da je vse res tako, a nam se je tako pripovedovalo, kakor smo kupili, tako prodamo.

— (V Trstu) zbolel je v torek 81letni starček S. M. Vlastò za kolero in čez nekoliko ur umrl.

— (Izpred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Prvi, katerega je bilo soditi porotnikom, bil je sivolas mož, Tone Korbič. Komaj je bil prišel k vojakom, leta 1865, kral je štirikrat v enem letu in po tedanjih vojaških postavah pele so palice. Dobil je prvokrat 15, drugokrat 25, tretjič 50, četrtikrat 70 palic. Pri vojaci se mu torej ni posebno dobro godilo. Bolje je ugajal zatožencu civilni kazenski postopnik, ko je izstopil od vojakov in so se bile odpravile tudi pri nevojakihi palice in verige. Kral je, kjer je le bila prilika, bil je kaznovan mnogokrat, zadnjič na 4 leta v kaznilnici na Gradu. Izpuščen iz kaznilnice zdravil se je zatoženec v Ljubljanski bolnici, potem pa nastopil takoj svojo tatvinsko potovanje. Najprvo privoščil si je sveži zrak gorenjske strani in obiskal okraj škofje-loški in kranjski, a tam mu je bila ali sreča mila, ali mu je pa že gorelo za petami, da se je obrnil zopet proti Ljubljani; 18. marca t. l. poskusil je svojo tatvinsko spretnost na Viči pri Ljubljani in ravno je bil srečno splazil skozi okno v hišo Tineta Severja in pričel prazniti skrinjo, kar ga zgrabi črn mož, — ne vrag, ampak dimnikar Lampe, po Ljubljani in nje okolici znana oseba, ki ga je potem izročil županu, od katerega je šla pot do žandarmov, potem pa na Žabjak. Zatoženec trdi, da je nedolžen in da je še vsekdar bil nedolžno obsojen, „kaj se hoče, saj ga nečejo gospodje pri sodnji poslušati.“ In taka je bila tudi danes. Porotniki proglasili so Korbiča jednoglasno krivega, potrdili tudi dodatno vprašanje, da je tat iz navade. Sodišče (predsednik dež. sodnije Kočvar) obsodilo ga je na 5 let. — Vse drug tiček je bil zatoženec pri drugi obravnavi 45letni Josip Vovk, iz Britofa na Notranjskem. Že županstvo njegovega rojstnega kraja pravi, da je tat od mladih let. Več ko polovico svojega življenja prebil je zatoženi Vovk po kaznilnicah, kar se mu po vnanjosti ne pozna. Za male stvari, dasi se je Vovk obračunal kuretnino, se ni mnogo brigal. Le, kakor Nemec pravi „ein Griff ins volle Ganze“, to je bilo zanj. Prebranih kaznij za izvršene in poskušene tatvine bile so cele litanije. Z dvema mesecema je pričel in tako je šlo dalje: ječa dvakrat po dve leti, 3 leta, itd., da je srečno došel do 6 let. Kaznovan je bil v Trstu, Ljubljani, Podgradu. V Pulji je dvakrat poskusil ulomiti, jedenkrat bi bilo neslo do 2000 gl., drugokrat nad 300 gl., ali sv. Hermandad ga je takoj zasačila. Bolje se je Vovku godilo v rojstnem kraju, kakor prej za manjšo tatvino v Sežani, kajti v Britofu bil je ulomil v hišo župana in ukradl 1000 gld. in denar odnesel v 1½ cent teški železni blagajnici. 7. septembra l. l. pa se je bil Vovk posebno okoristil v Nadanjem selu na Notranjskem. Zjutraj zgodaj ulomil je v prodajalnico Štefana Klopčarja in ukradl iz miznice 1118 gld. bankovcev in 18 gld. srebrnega denarja. Ko se je bil pri svoji ljubici nekoliko dnij skrival, odkuril jo je v Zagreb in tam pričelo se je veselo življenje. Neprenehoma se je vozil v Sisak, Karlovec in druge kraje, gostilničarjem dajal je zvečer denar hraniti, po dnevi pa je bilo veselo življenje po Zagrebu po malih krčmah, kjer je kvartal in za vino dajal, da je bilo celo premetene postopače Zagrebške kar groza. A Zagrebška policija ima bistro oko in njeni detektivi, katere smo pri današnji obravnavi videli, so jako razumni in prebrisani. Jeden teh detektivov opazoval je Vovka zapravljalivost, pridružil se mu je polagoma, slednjič ga pa prijel. Vovk kot „nobel“ človek ponudil mu je desetak, in ko ni pomagalo, hotel se je z njim spoprijeti, na kar mu je detektiv revolver na prsi nastavil, tako da se je Vovk udal. Denarja imel je še 75 gld. in srebrno uro z verižico, tako da ima Štefanu Klopčarju še 1029 gld. plačati. Vovk seveda trdi, da je popolnem nedolžen, kar mu pa ni pomagalo. Obsodili so ga na osem let teške ječe, poostreno s postom vsak mesec.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 30. junija. Danes dopoldne prisegel novoimenovani trgovinski minister marquis Bacquehem v roke cesarjeve. Pri prisegi sta bila prisotna najviši komornik Trauttmannsdorf in ministerski predsednik Taaffe. Po avdijenci šel se je Bacquehem poklonit cesarjeviču.

Pariz 30. junija. Potrjuje se, da je general Saussier, guverner Pariški, dal svojo ostavko.

Monakovo 30. junija. Zbornica jednoglasno vsprejela odsekov predlog, da se princu regentu določi 200.000 gld. na leto.

Rim 30. junija. Kolera se okoli Brindisi širi. V zadnjih 24 urah v Brindisi 5 zbolelo, 11 umrlo; v Latianu 67 zbolelo, 24 umrlo; v Francavilli 27 zbolelo, 15 umrlo, v San Vitu 13 zbolelo, 11 umrlo.

Tujci:

30. junija.

Pri **Sloven**: pl. Manussi z Dunaja. — Deceneri iz Budimpešte. — Nadler z Dunaja. — pl. Nimethy iz Zagreba. — Knaak z Dunaja. — Aichler iz Grada. — Accurti iz Reke. — Sruh z Dunaja.

Pri **Maltet**: Heimer z Dunaja. — Haller iz Celovca. — Auspitz z Dunaja. — Loser iz Trsta.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
30. junija.	7. zjutraj	734.39 mm.	17.8° C	sl. svz.	obl.	1740 mm.
	2. pop.	733.49 mm.	17.6° C	sl. jz.	obl.	
	9. zvečer	733.75 mm.	16.8° C	sl. szh.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 17.3°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 1. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	85 gld. 25 kr.
Srebrna renta	86 „ „
Zlata renta	117 „ 35 „
5% marčna renta	102 „ „
Akcije narodne banke	869 „ „
Kreditne akcije	278 „ 50 „
London	125 „ 85 „
Srebro	— „ „
Napol.	9 „ 9 „
C. kr. cekini	5 „ 93 „
Nemške marke	61 „ 85 „
4% državne srečke iz l. 1864	250 gld. 168 „ 25 „
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 106 „ 10 „
Ogrska zlata renta 4%	94 „ 70 „
Ogrska papirna renta 5%	105 „ 20 „
5% štaterske zemljišč. odvez. oblig.	117 „ 30 „
Dunava r-g. srečke 5%	124 „ 80 „
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120 „ „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98 „ 80 „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld. 177 „ „
Kreditne srečke	10 „ 18 „
Rudolfove srečke	120 „ 114 „
Akcije anglo-avstr. banke	201 „ 75 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	— „ „

Zahvala.

Za mnogobrojne dokaze presrečnega sočutja o bolezni in o smrti našega iskreno ljubljenega, nepozabljivega očeta

JANEZA LUŠINA
(GERDIN)

izrekamo najsrčnejšo zahvalo gospodom pevcem za gniljivo petje in drugim za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku.

Sodražica, 29. junija 1886.

(471) **Žalujoča rodbina.**

Preselitev prodajalnice.

S tem se usojam udano naznanjati, da bode od 1. julija naprej moja prodajalnica

dragocenostij, zlatega in srebrnega blaga

v mojej hiši, v Kolodvorskih ulicah št. 161,

poleg moje urarske prodajalnice.

Tem povodom izražam vsem svojim dosedanjim p.-n. kupovalcem najlepšo zahvalo za do sedaj skazano zaupanje in prosim, da bi je tudi nadalje v mojej novi prodajalnici skazovali. Hkratu opozarjam na svojo

veliko zalogo zlatih in srebrnih dragocenostij, zlatih in srebrnih žepnih ur, Pariških in ameriških ur z buditom, pisarničnih in kuhinjskih ur z nihali.

Zagotavljam najreelnejšo postrežbo, prosim za mnogobrojni obisk. Znamenujem se z velespoštovanjem

(458—3)

C. ALMOSLECHNER v CELJI.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

sta izšli knjigi:

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Prvo Ljubljansko bolniško, podporno in preskrbovalno društvo.

Ker k občenemu zboru, razpisnemu na 20. junija l. l., ni prišlo dovolj članov, da bi bil sklepčen, bode nov

OBCNI ZBOR

v nedeljo 4. julija t. l.

dopoludne ob 11. uri v mestnej dvorani.

To se naznanjuje častitim članom s pristavkom, da je ta zbor po §. 16. društvenih pravil sklepčen brez ozira na število došlih članov.

Dnevni red:

1. Računsko poročilo za leto 1885.
2. Volitev pregledovalcev računov.
3. Volitev ravnateljstva.
4. Razni predlogi članov.

Ravnateljstvo.

Razpis službe nadgozdarja.

Za mesto Kamnik je izpraznjena služba nadgozdarja in se precej odda. Prosilci morajo imeti skušnjo v smislu min. naredbe od 16. januarja 1850, drž. zak. št. 63, morajo biti zmožni nemškega in slovenskega ali drugega slovanskega jezika in morajo biti sposobni za sestavo gozdno-gospodarskih načrtov. Plača se ustanovi po sporazumenju in se imajo dotične zahteve v prošnji objaviti.

Ponudbe s potrebnimi spričevali naj se uložé do 30. julija 1886 pri upravnistvu mesta Kamnik.

Za upravnistvo.
Dr. Samec.

(466—1)

Št 11318.

(472—1)

Razglas.

Neznana zlobna roka je nocoj onesnažila Anastazija Grtina spomenik pred Križevniki.

Da se bode na sled prišlo prouzročevalcem taci pobalinskih dejanj, katera je najostreje obsojati v interesu ljubljanskega mesta in da se prepreči ponavljanje taci sramotnih dogodkov, bode občinstvo, ki mu je mari za javni red, nujno pozvano, naj podpira delovanje redarstvenih organov in gosposki ovadi vse, kar bi utegnili pripomoči, da se zvedo storilci, oziroma, da se onemogoči izvršitev njihove namire.

Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 1. julija 1886.

Umrli so:

27. junija: Marija Blaž, gostija, 70 let, Dunajska cesta št. 3, za nadubo. — Marija Kenič, lampistova žena, 56 let, Poljanska cesta št. 27, za jetiko.

28. junija: Neža Jebračin, delavčeva žena, 51 let, Kolodvorske ulice št. 6, za rakom. — Matija Dolenc, c. kr. pristava sin, 3 dni, Sv. Jakoba trg št. 9, za oslabljenjem.

29. junija: Srečko Toman, kamnosek sin, 17 dni, Poljske ulice št. 11, za jetiko.

30. junija: Janez Mazgon, duhovnik, 44 let, v Rožnih ulicah št. 5, za plevritičnim eksudatom.

V deželnej bolnici:

25. junija: Janez Slovar, čevljar, 42 let, za vnetjem možganov. — Ana Poženel, delavka, 16 let, za jetiko. — Jakob Fabijan, delavec, 35 let, za jetiko.

26. junija: Matevž Ravnikar, gostač, 78 let, za starostjo.

27. junija: Fran Janežič, dninar, 55 let, za spridenjem krvi. — Marija Mave, gostija, 75, za starostjo.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Original-
Extractum
Malti
Joh. Hoffm.

z nad 1 milijon sijajnih zdravilnih uspehov, že nad 40 let preskušeno*) in sledni dan nove zahvale za ozdravljenje v vseh časopisih.

Previdnost pri kupovanju.

Zahtevaj v vseh lekarnah ORIGINAL-EXTRACTUM MALTI JOHANN HOFFMII z originalno varstveno znamko (podoba in podpis izumitelja Ivana Hoffa).

*) V obliki sladnega zdravilnega piva, slastna, prijetna pijača, najboljša olajševalna in življenje ohranjajoča sredstvo za bolehujoče na sušici, prsih, žedoci in plučih, prebolele po hudih boleznih, pri zastarelih boleznih, zlatej žil, ženskih boleznih in škrofečnih. — *) **sladno zdravilne čokolade** pri bledici, hujšanji, slabosti, nervoznosti, pomanjkanji slasti do jedij in nespanij; **konzervirani sladni izvleček**, pravi namicem pri prsnih, plučnih, vratnih in katarčnih boleznih, kreči in kašljanji, škrofeljnih pri otrocih. — **Bomboni iz sladnega izvlečka** (v modrem papirju), vlaževaljoči, slez raztapljujejoči pri kašljanji, hripavosti in bolezni respiracijskih organov.

Zahvala za ozdravljenje z Dunaja.

Izumitelju zdravilnih in redilnih izdelkov iz sladnega izvlečka

IVANU HOFFU,

na Dunaji in v Berlinu, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

DUNAJ, II., Taborstrasse 79, dné 9. aprila 1886.

Že 10 let boleham za nadubo, združeno smentertja z bolestinim kašljem. Več let sem vse zastoj poskušala. Cele dni, da, cele tedne morala sem onemogla ostajati v postelji; nadlegoval me je kašelj, bolečine v prsih, pomanjkanje sape, nesem mogla spati niti jesti. Kupila sem si 12 steklenic Vašega originalnega Ivana Hoffa sladnega zdravilnega piva in Vaše Ivana Hoffa sladne zdravilne čokolade, in ko sem je porabila, čutim se boljše, naduha pojenjuje, zopet lahko spim in jem in vidi se, da sem krepkejša. Oh, kako veselje, da imam sredstvo, s katerim si lahko pomajšam muke. Dolžna sem Vam iskreno hvaležnost za Vašo blagodejno izumitev.

Josipina Bruner, lastnica kavarne na Dunaji, II., Taborstrasse 79.

Nj. Veličastvo kralj saksoski: Vaše Ivana Hoffa sladno zdravilno pivo dobro dene kraljici-materi. (388—6)

Glavna zaloga v Ljubljani: Peter Lassnik.

V Kranji: Fran Dolenc. V Gorici: G. Cristofolletti, c. kr. dvorna lekarna. V Kočevji: Ed. Hoffmann. V Krškem: R. Engelsperger. V Idriji: Jos. Warto, lekar. V Loži: M. Prezelj. V Rudolfovem: Dominik Rizzoli, lekar. V Zagrebu: Salvatorjeva lekarna, knezoškofijska lekarna in lekarna usmiljenih bratov. V Celji: J. Kupferschmidt, A. Marek, lekarja, J. Matič. V Karlovc: Fr. pl. Šest, lekar. V Mariboru: F. P. Holasek. V Ptuj: Jos. Kasimir. V Pulji: G. A. Wassermann, lekar. V Trstu: Fr. S. Prinz, via Aquedotto, Foraboschi, Serravallo, Zanetti, lekarji, G. Cilia, droguerist. V Zadru: Cristoforo Mazzocco, V Celovci: W. Thurmwald, lekar.

Razširjeno po vsej zemlji. 27.000 mest, kjer se prodaja. — 400 bolnic in 10.000 zdravnikov ga zapisuje. Več sto tisoč ljudij je zopet pridobilo zdravje.

Prva, pristna, ozdravljajoča, okrepčujoča Ivana Hoffa sladna čokolada (za malokrvne, bledične, pri jetiki, pomanjkanji slasti do jedij in spanja) je 64 krat v 40 letih, odkar se prodaja, odlikovana. Francoske, angleške in druge čokolade neso tako dobre za ohranjenje in zopetno pridobjenje zdravja, kakor Ivana Hoffa sladna zdravilna čokolada. Ne smela bi manjkati pri nobenej hiši.

64 visokih odlikovanj v 40 letih, od kar se prodaja. Priporočajo in rabijo je skoro vsi cesarski, kraljevi, kneževski in princovski zdravniki.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.